

ÜLESTÕUSMISAJA III PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap5 ,27b-32. 40b-41)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil ütles ülempreester apostlitele: "Me oleme teid rangelt keelanud, et te ei kuulutaks Jeesuse nimel, aga teie olete levitanud oma õpetust üle kogu Jeruusalemma ja tahate selle inimese vere meile süüks panna". Aga Peetrus ja apostlid vastasid: "Jumalale tuleb enam kuulekas olla kui inimeste sõna kuulata. Sest meie isade Jumal äratas surnuist üles Jeesuse, kelle teie risti lõite ja surmasite. Kuid Jumal tõstis ta oma paremale käele nagu valitseja ja õnnistegija, tooma Iisraelile meelega parandust ja pattude andeksandmist. Meie oleme selle tunnistajad, niisamuti Püha Vaim, kelle Jumal on andnud neile, kes on talle kuulekad". Siis keelasid vanemate nõukogu liikmed neil kuulutamast Jeesuse nimel ja lasksid nad vabaks. Aga nemad läksid süneidroni palge eest minema ja rõõmustasid, et neid oli väärt arvatud Jeesuse nime pärast kannatama.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps30 ,2.4 5-6ab. 11-12a.13b. R:2a)

R: Ma ülistan Sind, Issand, sest Sina päätsid mind hukatusest.

Ma ülistan Sind, Issand, sest sina päätsid mind hukatusest.

Sa ei lasknud mu vaenlastel minu üle naerda.

Issand, mu Jumal, sa tõid mu hinge välja surmavallast

ja jätsid mind ellu surmasaadetute seast.

R:

Laulge ja mängige kõik, kes te armastate Issandat,

kiitke tema püha nime.

Sest tema viha kestab ainult hetke,

aga tema arm on kogu eluks.

R:

Issand, võta mind kulda ja halasta minu peale,

Issand, ole mu abimees.

Sina muutsid mu kaebelaulu rõõmutantsuks,
mu Jumal ja mu Issand, sind ma ülistan igavesti.

R:

(Teine lugemine Ilm5 ,11-14)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, nägin ja kuulsin paljude inglite häält aujärje, olendite ja vanemate ümber, ja nende arv oli kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat. Nad hüüdsid valju häälega: "Tall, kes on tapetud, on väärt saada väge ja rikkust, tarkust ja võimu ja au, kirkust ja kiitust". Ja ma kuulsin, kuidas iga loodu - nii maa peal kui taevas, nii maa all kui meres - kuidas nad kõik ütlesid: "Temale, kes ta istub aujärjel, ja Tallele olgu kiitus ja au, kirkus ja võim igavesest ajast igavesti". Ja neli olendit ütlesid: "Aamen." Ning vanemad langesid silmili ja kummardasid.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ro 6,9)

Halleluuja. Kristus on surnuist üles tõusnud ega sure enam.

Surmal pole enam tema üle võimust. Halleluuja.

(Evangeelium Jh21 ,1-19 lüh. <<< 1-14)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal ilmus Jeesus jälle Tibeeria järve ääres. Ja tema ilmumine oli nõnda: Siimon Peetrus ja Toomas, keda hüüti Kaksikuks, Naatanael Kaanast Galileamaalt, Sebedeuse pojad ja veel teised kaks tema jüngrit olid seal koos. Siimon Peetrus ütles neile: "Ma lähen kalale". Teised kostsid: "Me tuleme ühes sinuga". Ja nad läksid välja ja asusid paati, kuid sellel ööl ei saanud nad midagi püütud. Koidu ajal seisis Jeesus rannal; aga jüngrid ei teadnud, et see oli tema. Ja Jeesus ütles neile: "Lapsed, kas teil on midagi toidupoolist?" Aga nemad vastasid talle: "Ei ole". Siis ta ütles neile: "Heitke võrk paremale poole paati ja te saate". Ja nad heitsid võrgu, ega suutnud seda kalade rohkuse pärast enam välja tõmmata. Siis ütles jünger, keda Jeesus armastas, Peetrusele: "See on Issand". Kui Siimon kuulis, et see on Issand, pani ta kuue selga, sest ta oli alasti, ja hüppas järve. Teised jüngrid tulid paadiga talle järele ja vedasid enda järel võrku kaladega. Nad polnud kaldast kaugel - ainult kakssada küünart. Aga kui nad maale jõudsid, nägid nad maha tehtud sätetuld, millel küpsesid kalad ja leib. Jeesus ütles neile: "Tooge mõned ka nendest kaladest, mida äsja püüdsite". Ja Siimon Peetrus läks ja vedas võrgu kaldale. Aga võrgus oli kalu arvult sada viiskümmend kolm. Kuigi neid oli nii palju, võrk ei rebenenud.

Jeesus ütles oma jüngritele: "Tulge ja sööge!" Aga keegi ei julgenud temalt küsida: "Kes sa oled?", sest nad teadsid, et see oli Issand. Ja Jeesus tuli, võttis leiva, andis neile ja niisamuti kala. See oli juba

kolmas kord, mil Jeesus ilmus jüngeritele pärast oma surnuist ülestõusmist. Ja kui nad olid söönud, ütles Jeesus Siimon Peetrusele: "Siimon Joona poeg, kas sa armastad mind rohkem kui teised jüngrid?" Ja Peetrus vastas talle: "Jah, Issand, sina tead, et Sa oled mulle armas". Jeesus kostis: "Hoia mu tallekesi kui karjane". Ja teist korda küsis Jeesus temalt: "Siimon Joona poeg, kas sa armastad mind?" Ta vastas: "Jah, Issand, sina tead, et Sa oled mulle armas". Ja Jeesus sõnas: "Hoia mu lambaid kui karjane". Ja kolmandat korda ütles Jeesus talle: "Siimon Joona Poeg, kas ma olen sulle armas?". Aga Peetrus jäi kurvaks, et Jeesus küsis temalt kolmandat korda "kas ma olen sulle armas" ja ütles: "Issand, sina tead kõik, Sina tead, et oled mulle armas". Ja Jeesus kostis: "Hoia mu lambaid kui karjane; tõesti tõesti ma ütlen sulle: kui sa olid noor, võõtasid sa end ise ja läksid kuhu tahtsid, aga kui sa vanaks jääd, siis sa sirutad oma käed ja keegi teine võõtab sind ja viib sind sinna, kuhu sa ei taha". Seda ütles ta, tähendades millise surmaga pidi Peetrus Jumalale au andma. Ja kui Jeesus seda oli öelnud, siis ta lisas: "Käi minu järel!"

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui Siimon Peetrus koos teiste jüngeritega kalale läks ja kuulis, et see, kes kaldal seisab, on ülestõusnud Jeesus, pani ta kuue selga, sest ta oli alasti, ja hüppas järve... Mis oli tema kavatsus? Kas ta tahtis end tappa, kuna tal oli häbi sellepärast, et ta oli Jeesust kolm korda salanud? Aga siis mõtles ta äkki ümber?

Kui me evangeeliumis kirjeldatud draamatikasse liiga sügavalt sisse elame, omandavad ka täiesti neutraalsed märkused äkki draamatilise tähenduse, justkui tahetaks meile nende kaudu meile mingit salateadmist vahendada. Tegelikult ei ole selle märkuse taga muud kui vajadus paat kaldale tõmmata - selles paigas ei olnud ju maabumissilda...

Evangeelium, see on üleskirjutus Jeesuse elust, mitte nõiaaraamat, ja kui meile hakkab tunduma, et meile vaatavad sealt vastu mingid salateadmised, siis on põhjust lugeda patutunnistust.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, 1990. aastal muutis sektiguru Vernon Wayne Howell oma nime David Koreshiks, sest ta pidas oma inspireerijateks kuningas Taavetit ja pärsia kuningat Kouroši. Koresh keskendas oma õpetuse seitsmele pitserele Johannese Ilmutusraamatust ja iseendale kui Tallele, kellel on õigus neid avada (Ilm 5). Kui teated inimeste kuritarvitamisest ja illegaalsetest relvadest Davidiaanide sektis ametivõimudeni jõudsid, algatati uurimine. Aga kui relvainspektorid sekti peakorterit Mount Carmelil läbi otsima tulid, avati nende pihta tuli, ning puhkenud tulevahetuses sai surma 4 politseinikku ja 6 davidiaani. Seepeale piiras FBI Mount Carmelit 51 päeva, ning olukord lõppes taas tulevahetusega. Davidiaanid panid hoone seespoolt põlema ja kollektiivse enesetappu läbi hukkus 76 sektiliiget.

Ühe sekti tekkimine ja vägivaldseks muutumine on muidugi omaette lugu, kuid antud juhul tahaksin pöörata tähelepanu FBI agentide taktikale. Neil oli palju aega ettevalmistusteks, nad olid kogunud, nagu hiljem selgus, väga palju informatsiooni - isegi liiga palju. Sest inimese aju reageerib liiga ohtrale infotulvale regressiooniga - uus informatsioon heidetakse kõrvale ja tehakse seda, mida on alati

tehtud. FBI agendid reageerisid niisiis nagu alati - nad ründasid hoonet relvadega...

Sama käitumismuster on nähtav ka tänasest evangeeliumist. Kolm aastat olid jüngrid rännanud koos Jeesusega, kuid viimaste nädalate tormilised sündmused olid nende mõtlemisvõime ja emotsioonid üle koormanud. Hea näitena regressioonikäitumisest pöördusid nad tagasi kõige tavalisema tegevuse juurde - aega, mil maailm oli veel selge ja lihtne, tegevuse juurde, mis oli neile kõige tuttavam: nad läksid järvele kala püüdma.

Aga Jeesus leidis tee, kuidas nad uude elureaalsusse tagasi tuua. Jüngrid olid taas kogu öö tööd teinud, kuid võrgud jäid tühjaks - nii nagu siis, kui Jeesus kutsus Peetruse oma jüngrite hulka (Lk 5, 1-11). Rohke kalapüügi ime kordub, ning vaja on veel üht imet - võrgud peaksid tegelikult kala raskuse tõttu rebenema, kuid jäävad terveks. "Aga kui nad maale jõudsid, nägid nad maha tehtud sütetuld, millel küpsesid kalad ja leib." Jeesus oli nende eest hoolitsenud, nii nagu oma kiriku eest tulevikus, kuid ometi ütles ta: "Tooge mõned ka nendest kaladest, mida äsja püüdsite" - ka teie töö polnud asjata. Siis jätkas ta kahekõnet Peetrusega, sealt kus see kord pooleli jäi.

Varem oli Jeesus ju talle öelnud: "Sa hakkad püüdma inimesi". Nüüd ütles ta: "Hoia mu tallekesi... hoia mu lambaid...". Kuigi me teame Peetruse kohta, et ta oli kalur, polnud karjakasvatus talle nii võõras kui võiks arvata. Kalurikülades on alati tegeletud mingil määral ka põllumajanduse ja karjakasvatusega, ning seda tänapäevani välja. Jeesus aga tahab Peetrust eelkõige rahustada: "Kas sa armastad mind?" See tähendab - kas sa usaldad mind? Midagi saab nüüdsest sinu elus olema teisiti kui varem, aga mitte nii hirmuäratavalt teistmoodi, et sa hakkama ei saaks... "Hoia mu tallekesi..." See tähendab, kari saab kuuluma ikka mulle ja mina hoolitsen selle eest, et maailmas oleks rohelisi aasu - sina pead nad mu lammaste jaoks lihtsalt üles leidma ja nad sinna juhtima.

Armsad õed ja vennad, ka meie elus võib ette tulla olukordi, kus meilt nõutakse midagi üle jõu ja mõistuse. Ka meie võime tunda endas vajadust pöörduda tagasi tavalise ja tuntud maailma rahuksse. Lühikeseks ajaks võib sellest olla isegi abi, kuid me peaksime niisugusest regressioonist võimalikult kiiresti välja tulema ja võtma elu poolt meile esitatud väljakutse vastu. Sellest pole igakord abi, kui me teeme nii nagu alati. Väike progress peab elus alati olema.

Sama kehtib ka kiriku kohta - ja sellepärast peab meil olema kannatust, kui kirik näib liigselt mineviku külge klammerduvat. Me tohime loota, et Jumal ei jäta oma kirikut, vaid leiab tee, et teda tema tardumusest välja tuua, nii nagu ta leidis selle tee omal ajal Peetrusele. Sest ainult Jumal teab meie elu mõtet, ja küsib täna meiegi käest: "Kas sa armastad mind? Kas sa usaldad mind?" ... Amen.